

GEWOON DOORGAAN...

De column 'Hersenspinzel' wordt geschreven door Augustinus voor KBO-PCOB-Goes en verschijnt digitaal 2 x per maand

Geniet
van de
kleine
dingen

Gewoon doorgaan .....

was de conclusie na een gesprek dat ik had met een van onze leden. Zij bedankte me voor de vele jaren dat ik bij haar maandelijks de Nestor/Magazine en Bij de Tijd bezorgde. Na dat 'dank je wel' kwam ons welbevinden ter sprake. Dat het met haar na het overlijden van haar man weer redelijk goed ging. En dat ze de coronatijd redelijk goed doorkomt. Met een paar vriendinnen komen ze regelmatig met afstand bij elkaar en aan het eind genieten ze samen van een lekkere maaltijd. Op die manier bestrijden ze de pandemie en het alleen zijn. We besloten het gesprek met ieder dezelfde conclusie. 'En verder? ... 'Nou ja, gewoon doorgaan'.

Gewoon doorgaan? Met wat en met wie en hoe? Allemaal vragen die op je afkomen als je daarover nadenkt. Als je denkt iets te gaan doen wat je al lang en regelmatig doet, kan het zijn dat dit nu niet kan vanwege de coronamaatregelen. En als je zoiets bedacht hebt, is de vraag met wie je dat gaat doen en als je voor ogen hebt hoe je dat gaat doen, is dat ook weer niet mogelijk omdat 'samenscholingen' van meer dan twee mensen zijn verboden.

En als je driemaal geconstateerd hebt dat iets niet mogelijk is om te doen wat je anders wel doet, omdat dit door de coronamaatregelen niet mogelijk is, komt onherroepelijk de vraag: Met wat moet ik doorgaan en met wie en hoe doorgaan? We kunnen weinig omdat we niet helemaal vrij zijn om te doen en te laten wat we willen. We zitten in een cocon dat stevig rond ons gesponnen en (bijna) niet te doorbreken is.

Er zijn mensen die het bestaan van het coronavirus ontkennen. Die zeggen dat de hele coronatoestand het werk is van een satanische 'elite', zodat die ons daarmee te allen tijde kunnen onderdrukken en met ons doen en laten wat ze willen. En ze vergelijken dit met wat er tijdens de Tweede Wereldoorlog door de Duitse bezetters verboden werd op straffe van gevangenisstraf, concentratiekamp of zelfs beroving van het leven. Dat laatste soms via een schijnvertoning van een strafproces, vaak zonder dat en meteen met 'pief-paf-poef' als represaille voor iets wat de bezetter niet aanstond.

Als je dit alles goed overdenkt, komt er weer een vraag: Hoe komen die mensen daarbij?

Hoe verknipt moet je daarvoor zijn? De avondklok en de andere coronamaatregelen zijn juist gericht op de terugkeer van en naar ons normale leven, zodat we weer doen en laten kunnen wat we altijd doen. Zodat we 'gewoon door kunnen gaan', ook al zal dat niet helemaal het geval zijn.

Laten we daar in de weken dat we herdenken dat we in 1944 of 1945 weer vrij werden te doen en te laten en te denken wat we wilden, ons daarvan dubbel goed bewust zijn en er ook naar handelen. Honderdduizenden jonge en oudere mensen hebben daarvoor gestreden en hun leven gegeven. We mogen die opoffering van hun leven, van hun toekomst niet bezoedelen door te denken dat het allemaal een complot is van mensen die ons willen 'knechten'. Het is nu de tijd van het herdenken van die miljoenen offers voor onze vrijheid en die van onze kinderen en kleinkinderen. En laten we dat ook doen door hardop of voor ons zelf '**dank je**' tegen hen te zeggen. Ieder jaar weer opnieuw en nu in deze tijd met extra nadruk.

'Dank je voor je levensoffer waardoor we na 1945 met ons leven 'gewoon door konden gaan'.

Tekst: Augustinus. Opmaak: Johannes